

LEFFE,
PROEF VAN HET LEVEN,
BEGIN BIJ HET APERITIEF

Ontdek

Lentebier

Bier met liefde gebrouwen, drink je met verstand

De moord op Ben Vinken

BIERPASSIEMAGAZINE N° 50

NET ECHT!
DE MOORD OP BEN VINKEN

JOOST HOUTMAN

Ben Vinken kijkt in de spiegel en twijfelt. Das of geen das? Een Bierdegustatie voor dertig man, dat is geen klein bier. Een degustatie voor dertig politiemannen... en dan nog wel een bont allegaartje Fransmannen, Italianen, Britten en Skandinavenvan, wat moet je daarvan denken? Zo'n zaal vol naar sigaretten ruikende testosteronbommen? Zou ik er wat flikengrapjes tegenaan gooien? Twee agenten komen een pinguin tegen op straat... Nee, toch maar niet doen. Ben laadt zijn wagen vol bier, slaat de deur van zijn BMW dicht en vertrekt naar 't Stad. Het Hilton hotel is de eindbestemming van dienst. Daar wordt immers het "tweejaarlijkse internationale congres voor inspecteurs belast met moordzaken" gehouden. De naam alleen al.

Ondertussen wordt er aan de bar van het Hilton hotel schoorvoetend verbreed. Een voor- en een namiddag vol lezingen, dat verzint een helder denkend mens toch niet? En dan volgt straks nog een Bierdegustatie. Alsof een bier niet gewoon snel naar binnen moet gespeeld worden. Aan de hoek van de toog steekt een Schot van wal: "Ik drink en ik denk." Zijn buurman heft zijn glas en knikt: "Ik drink 's middags altijd. Helpt mijn verbeelding. En als ik denk, krijg ik dorst."

- Morse, Endeavour Morse is de naam. Uit Oxford.
- Hallo, Rebus, John Rebus, Edinburgh.
- Die spelfouten al gezien op de menukaart?
- Guinness met maar één N en S.
- Al eens het plaatselijke bier, een Bolleke geproefd?
- Jij trakteert?
- Zou dat een goed idee zijn?
- Goede ideeën krijg ik alleen als ik iets drink.

Een wat verwaarde man – maar zo lopen er tijdens het congres wel meer rond – komt naast hen zitten en zoekt

oogcontact. Hij zet met de nodige aplomb een lege Duvel op de toog. Een droevig zicht. Hij bestelt meteen een volgende; draait zich naar de Britten en mompelt: "Van In, Pieter, from Bruges." "Ah, Bruges.", knikken de twee Britten.

- Ooit eens een "romantisch weekend" gepend. Deerd.
- Been there, done that. Van toen ik nog moeite deed bij de dames. Van toen Myanmar nog Birma, Mumbai nog Bombay en Beijing nog Peking was.
- En toen schaamhaar nog niet op de index stond!
- Toen je als man nog niet zoiets durfde zeggen als "Wij zijn zwanger."
- Of "Ik ben niet boos, ik ben teleurgesteld."
- En een metroseksuele man nog gewoon een jeannot was!

Hun gelach werkt aanstekelijk. Twee mannen komen op het driel af. Ze steken hun hand uit naar Van In: "Ha, wie we hier hebben, de Pieter." "Gentlemen, Freddy Verstuyft from Antwerp." Het volgende rondje is een Du-

net echt! De moord op Ben Vinken

vel-rondje. "Godverdomme, die barnimf heeft ook een decolleté waar je met gemak meerdere fietsen in kunt stallen!" "Zeg Verstuyft, is den Eric Vincke, er niet bij?" "Nee, die is lingerie gaan kopen voor zijn vrouw." Van In vertaalt snel naar het Engels waarna het bonte gezelschap zich weer in politiek incorrect gezwans wentelt:

- Lingerie gaan kopen, Wat is het volgende: de strijk doen? En bloemen kopen voor secretaressedag?
- Al goed dat er geen mannendag bestaat.
- Nee, dat is alleen weggelegd voor miskende groepen: dieren en vrouwen.
- Ken je het verschil tussen mannen en vrouwen? Mannen kijken 10 min naar een pornofilm en vrouwen kijken hem uit...
- Omdat ze willen weten of de protagonisten met elkaar gaan trouwen!

Ach, mannen onder elkaar. Ze verstaan de kunst van het niet-praten. Het interesseert hen niet waarom ze van elkaar verschillen. Ze willen niet alles over elkaar weten. Ze vragen hoogstens beleefdheidshalve: "hoe is't met de kleine?". Een naam doet er niet toe. Om dan snel over te gaan tot de orde van de dag en de prachtige goal die ze op tv hebben gezien. Mannen voetballen waarna ze samen onder de douche staan en pinten gaan pakken tot 's morgens vroeg. Ze lijden allemaal aan het Peter Pansyndroom. Ze willen nooit volwassen worden.

Een Nederlandse collega stelt zich in afgrijselijk Engels voor: "Vledder from Amsterdam and this is De Cock." Voor die laatste zijn naam kan spellen proesten Rebus en Morse een niet onaanzienlijk deel van hun Duvel uit.

Ben Vinken stapt de ondergrondse parking uit. De rechtstreekse deur die van parking naar hotel leidt, negeert hij. Nog even buiten zijn Ramon Allones sigaar afwerken. Voor de inkom van het hotel staan een hoop mensen warme lucht uit te blazen. Ben hoort links en rechts wat Engels, verkavelingsvlaams en theateraal Italiaans. Een kleine Italiaan vraagt hem een vuurtje:

- Bij ons in Sicilië is roken nog altijd de mooiste manier om dood te gaan. Ach ja, van leven ga je ook dood.
- Roken is niet dodelijk, maar kan dodelijk zijn. Net als autorijden, zwemmen, zonnen...
- En neuken...
- Meteen verbieden die boel!
- Alles wat leuk is, is dodelijk, grazie. Montalbano, piacere.

Ben schudt meteen ook de hand van diens landgenoot Aurelio Zen - "wat een mooie naam".

De meeste mensen zijn banger om in het openbaar te spreken dan om dood te gaan, maar Ben niet. Door de leuke babbel heeft hij meteen zin gekregen in de degustatie. In de Executive Lounge neemt hij het internationale gezelschap mee op bierreis. De Italianen knikken bewonderend naar de Beersommelierproefglaasjes. Wat

verderop vragen twee mannen dat hun glas wordt bijgevuld. Ben leest hun naamkaartje: Wallander uit Zweden en Schimanski uit Duitsland. Wallander raakt met zijn buur aan de praat:

- Een beetje zoals wijn proeven.
- Wijn is ingewikkeld spul, niet het drinken, dat doe ik al dertig jaar.

Hun babbel wordt abrupt afgebroken als er een vette "merde" en "shit" weerklinken. Blijkbaar heeft John Rebus zijn glas over de designjeans van zijn Franse collega gemorst. "Anaal gefixeerde landen", zegt Wallander langs zijn neus weg tegen zijn buurman; er niet bij stilstaand dat de Duitsers met hun "Scheisse" in hetzelfde bedje ziek zijn.

Interessante weetjes en gezellige anekdotes vullen de Lounge. Mort Subite heeft natuurlijk zijn naam mee, maar ook de Gusto van De Koninck, Orval, Westvleteren en Grimbergen worden vrolijk leeggeleberd. Voldaan neemt Ben afscheid van dit bonte gezelschap. Hij krijgt veel schouderklopjes. Alleen de Franse politie-inspecteurs maken zich snel uit de voeten. Ben ruimt af en zet alles op een trolley. Nog even langs de keuken passeren en dan kan ik doorgaan. Wanneer hij uit de lift stapt botst hij pardoos op een bekend tv-figuur: "Ha, dag..."

De volgende ochtend worden alle politie-inspecteurs van hun bed gelicht. De meeste worden wakker met een stevige kater. Andere worden wakker naast een stoeipoes. Zodra je Parijs nadert behoort vreemdgaan immers tot de nationale folklore. Een president die niet permanent naast de pot pist kan naar een volgende ambtstermijn fluiten.

In een klein vergaderzaaltje is immers een lijk gevonden. Misschien heeft iemand iets gezien? Een voor een worden de agenten bij inspecteurs Eric Vincke en Freddy Verstuyft geroepen. Die laatste zit er met hele kleine oogjes bij. Hij lijdt aan een panische angst om een feestje te missen. De afgelopen nacht heeft hij dan ook de bloemetjes stevig buiten gezet samen met zijn Britse en Zweedse collega's. Telkens stellen Vincke en Verstuyft dezelfde vraag: "Wanneer hebt u de heer Ben Vinken voor het laatst gezien?"

Twee uur later zijn ze niet veel wijzer geworden. De twee Italiaanse inspecteurs hebben Ben Vinken nog met 'een kalend individu' zien praten, maar that's it. Inspector Morse vertrouwde hen dan weer met een subtiele glimlach nog toe dat: "de laatste die het slachtoffer in leven heeft gezien, waarschijnlijk de moordenaar is."

- Hoofd ingeslagen, maar geen moordwapen te bekennen, alleen wat water naast het hoofd... ik denk...
- Denken, Vincke, moet ge aan paarden over laten, want die hebben een groter hoofd. Man, ik heb nadorst.

- En straks is er dan nog die kookles van dinges daar, die van de tv... Dat wordt nog lachen met al die verzopen soepkiekens hier.
- Zwijgt stil, Vincke.

Om klokslag 17u begint Piet Huysentruyt aan zijn kookdemonstratie. Hij wordt aangestaard door een kolonie rooddoorlopen ogen. Op het menu onder meer gigantische lamsbouten... en elke hang ophefleurd met Belgische Bieren! A ja! Hij last nog snel een halve minuut stilte in voor zijn vermoorde tv-culi-collega Ben Vinken wiens BierpassieDVD hij nog op een van de tafels ziet liggen.

Om iets na 21u sluit Piet Huysentruyt zijn demonstratie af met de ondertussen bekende zin: "En wat hebben we geleerd...?"

en... Wat hebben we geleerd?

Pieter Van In slurpt nog even snel van zijn derde Duvel. De Italiaanse inspecteurs hunkeren naar hun bed. Morse en Rebus klinken hun glazen. De Zweed Wallander is in gedachten verzonken. Tot plots Freddy Verstuyft opspringt en roept... "dat we hier godverdomme juist met z'n allen het moordwapen hebben opgepeuzeld! Dat jij Ben Vinken de schedel hebt ingeklopt met een bevroren lamsbout!" Dat jij te grote concurrentie vreesde! Dat die Vinken met zijn programma's op den tv, met zijn dvd'ke en z'n boekskes... Dat hebbe kik geleerd!"

Twee dagen later hangt Freddy Verstuyft aan de toog met zijn goede vriend Eric Vincke:

- We zullen een stevig bierke drinken op Ben Vinkens gezondheid. Schol, Freddy. Hoe had je dat zo snel door?
- Ach man, ik had just een sms'ke gekregen dat ze de lichamen van Sergio Herman en Peter Goossens hadden ontdekt in de vriezer van hun restaurant.
- Straks vinden ze Jeroen Meus...
- Bedolven onder kilo's brillantine!
- Maar hoe wist je dat van die die lamsbout?
- Ik heb ooit van mijn leerkracht Engels een moordverhaal van Roald Dahl moeten vertellen en de moordenaar daarin deed just etzelfste met een lamsbout.
- Voor die ene keer dat jij een boek leest!

Nooit was Oude Geuze zo fijn!

WINNER OF THE
WORLD BEER CUP
GOLD AWARD
2008

WINNER OF THE
WORLD BEER CUP
GOLD AWARD
2010

02 356 66 44
0475 32 98 67
0472 69 00 73

www.boon.be

